

ELSŐ IMA

Fény-képek

Én nem tudom, hogyan szólítsalak,
Te sosem-látott, csodás alak.
Azt mondják,
Nálad boldogság vár,
S a megfáradt szív nyugtot talál.

Én nem hittem el,
hogyan tudod nevem,
S hogy Tőled kaptam az életem,
És azt sem hittem, hogy
szerettél,
S hogy kezemet fogva //vezettél.// x3

Ref: Próbálnék futni,
de nem értem
Miért lett oly nehéz a léptem,
Mi az, ami Hozzád visszahúz?
Mért érzem, hogy nincs már vissza?
Csak a hangod, csak azt tudnám feledni!
Már nem tudlak nem szeretni...

Én nem tudtam, hogy bántottalak,
Hogy meghaltál a bűnöm miatt,
És azt sem, hogy értem véreztél,
Hisz sosem hittem,
hogyan léteztél!

Én nem akartam, hogy fájjon Neked,
S hogy miattam legyen
könnyes szemed.
Meg tudsz-e még bocsátani?
Én nem akarlak többé bántani!

Ref: Itt állok most, de nem értem
Miért lett Oly nehéz a léptem,
Mi
az, ami Hozzád visszahúz?
Mért érzem, hogy nincs már visszaút?
Csak a hangod,
csak azt tudnám feledni!
Már nem tudlak nem szeretni...

Most már tudom,
hogyan szólítsalak,
Te számomra legkedvesebb alak!
Tudom, nálad boldogság
vár,
S hogy megfáradt lelkem is otthont talál!

Ref. Átölellek, s már
talán értem
Miért lett oly nehéz a léptem,
Mi az, ami Hozzád visszahúz,
Mért érzem, hogy nincs már visszaút.
S a hangod, már nem akarom feledni!
Már
nem tudlak nem szeretni...

Forrás: www.keresztenydalok.hu